

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvároft hetenkint egyszer: Vasárnap.

<p>Előfizetési árak : Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona. Negyedévre . 2 korona. 50 fill. — Egyes példány ára 20 fillér. —</p>	<p>Felelős szerkesztő : BÁRVÁRTH GYULA.</p>	<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal : Igmándy-utca 60 sz. Kéziratot vissza nem adunk.</p>
---	--	---

A mi társadalmunk.

Sajátságos, a maga nemében szomoruan érdekes kis társadalom ez a mienk. A mai kor kinövésai; ferde uralkodó eszméinek s az emberi jellem lazaságának bizonyítására világosan mutatkoznak a tünetek.

Nálunk a legtöbb embernek — már t. i. a ki elég szerencsés a „maga-sabb societé“-hez számíthatni, — meg van a maga különleges célpontja, mely felé társadalmi törekvését irányítja; persze amellet ki-ki a maga egyéni érdeke követelményeihez képest készségesen társul mindazokkal, kik legalább a látszat szerint ugyanazon célpont felé tartanak.

A köztevékenység egy valóságos titkos stratégiai művelet jellegét hordja magán, melyről soha sem tudhatja senki, hogy hova fog fejlődni; mozgósított csapatokat sem látunk nyílt mezőn a nemes versengés, az igazság tiszta fegyverével küzdeni, csak egyének, eszmék és törekvések holtképei, mintha orvkezek által lettek volna megfojtva, tünedeznek fel előttünk romok gyanánt. A szintér s alakjai a mennyire azt a gyakorlatlanabb szem

észreveheti — időközönként változnak, de a titkos haditervet szövő s a harcot intéző törzskar mindig egy és ugyanaz marad, ügyesen elrejtve magát, — fedett pozícióba. Itt osztogatják azután a jól sikerült titkos manőverek után egyéneknek és eszméknek a sorsát, itt ismerik el s jutalmazták a szövetséges generálisok- és zsoldosoknak a manőverekben szerzett érdemeit; — itt döntenek élet-halálra ama foglyul ejtett emberek felett, kik elég vakmerők voltak a kis királyság határaihoz közeledni s annak udvarába beletekinteni, — azon eszmék fölött, melyek akaratuk és érdekük ellenére, de a szükségesség törvényének intésére elég merészek voltak megszületni.

Azt a domináló tábort, mely fölül emelkedve az összesség óhaján, akaratán, nézetén tisztán két elv vezérli: az érdek és a hiúság. Mindenkor ezt igazolták végrehajtott cselekvései s azoknak konzekvenciái. Hadi tervekben nyilvánuló ténykedései háterében mindig ott rejtőzik e két sötét pont, mely elhomályosítja a harcjátékukban elért, bármily ékesen öltöztetett s koszorúkkal cicomázott, győzelmének vajmi ócska dicsőségét. És nem

találkozunk eléggé bátor és nyílt jellemek, kik e valóságos basa uralom ellen tiltólag emelnék fel szavunkat s annak megteremtői és fenntartói arcáról lerántva a takaró fátyolt, egész meztelenségében mutatnák meg a közvéleménynek azok törpeségét!

A feltolt olyigarchák akarata előtt gyáván hunyáskodik meg a sokaság s a dróton táncoló fababákhoz hasonló jámbor hívek a vaskalaposok jeladását, csupán azért, hogy hiúságuknak tömjénezve, a hatalom édes melegén sütkérezhessenek, vagy hogy önző érdekük szekerét a cél felé egy lépéssel előbbre tolják. Mind csak oda törekszik a hatalom muló fénye köré, míg a jogtalanul elnyomottak küzdelmeik közepett magukra maradnak! A polgári jogvédelme, az igazságérzet, az emberbaráti kötelem — a tisztelet és méltányosság szava mind hallgat és alszik a liliputi hatalom előtt.

A közügyekben is rést ütött magának társadalmunknak e káros és szégyenletes kinövése, mely fokozatosan mind mélyebben fészkel be magát oda, uton-utfélen lehet tapasztalni, hogy mint vitetnek keresztül dolgok, mint jutnak diadalra önző célokra a köz-

A második feleség.

Irta: **Gottier Lajos.**
(Folytatás.)

Denique a négy hét eltelt s az utolsó nap délutánján, a mikor estére várták haza az édes apát, a mostohával, Margit ott ül az ebédlőben az ablaknál kézimunkával kezében, a kis Géza meg az asztalnál játszik ólomkatonáival. Kint sűrű pelyhekben hull a hó, idebenn pedig barátságos meleget terjeszt a vén kandalló. Csak úgy ragyog minden a tisztaságtól. Az öreg Kati már három napja egyebet sem tesz mint takarít. S bizonyos fontoskodó tüntetéssel jár, kéla házban. Nagyot sóhajt néha, de nem szól egy szót se.

Margit kissé halványabb most, mint volt négy hét előtt. Látható izgatottsággal néz időnként a nagy fali órára, mely kélheletlenül halad előre, minden perczezel közelítve a mostohát hozzájuk.

Mióta az öreg Kati elrémítette, szerelmére nem is mert gondolni, aggodalmi közt. Pedig Almásyt csak kétszer látta a négy hét

alatt és akkor is csak az ablakon át köszöntötték egymást. S bár véteknek is tartja, hogy ilyesmi jut most eszébe, mégis bosszankodik Almásyra amiatt, hogy oly szigoruan megállta a tilalmat.

Most kopognak az ajtón s nyomban rá belép az ifju. A Margit édes szép arca lángba borul, mialatt föláll és kezet nyújt neki. Aztán leülnek egymás mellé, Almásy hozzá hajlik a leányhoz és el kezd beszélni. Előbb halkan, kissé remegő hangon, később belé melegedve, hévvel az igaz szerelem meggyőző ékesszólásával beszél. S hogy bevégzi szavait, szenvedélyes mohó vágygyal néz a leány kipirult arcába, lesve ajkairól a választ, melytől életboldogságát várja.

Margit könnyektől elfojtott hangon felel az ifjunak:

— Én is szeretem magát, Almásy és még sem lehetek a felesége. Kérem ne szakítson félbe. Nekem nem szabad férjhezmenetelre gondolnom. S meghalkítva szavait, lopva a gyermekre néz. Édes apám mostohát hoz a házhoz, ki tudja mi vár ezekre a szegény gyermekekre? Maholnap Ilonka is

haza kerül a zárdából. Nekem itthon hivatásom van. Szegény édes anyámnak halálos ágyán megigérttem, hogy helyette anya leszek kis testvéreimnek. Nagyon rosszul váltanám be szent ígéretemet, ha most hagynám el őket, amikor legnagyobb szükségük van rám. Édes apám, ha szereti is gyermekeit, azért a férfi szeretete nem olyan. Neki most első lesz a felesége, csak aztán következünk mi. S ki tudja, minő befolyással lesz rá az az asszony?

— De, Margit, hisz ez örütség! Csak nem áldozhatja föl magát egy képzelt valamiért. Nem lehet, hogy komoly elhatározása legyen, engem kikosarazni, ha igazán szeret. Az erős ember megindulva ejti ki ez utóbbi szavakat, miközben megfogja a leány két kezét s mélyen szeméibe néz. Margit reszket a kéjtől, mit az imádott férfi érintése okoz, s mikor az belé temeti forró fejét, lüktető halántékát az ő két tenyerébe, szive heves verésétől alig tud szóllani.

Halkan suttoja csak:

— Nem tehetek másképp! Az isten látja lelkeket.

érdek ellenére, mint győz a jó fölött a rossz. — És azok, kik elég ügyesen kendőzött ravasz fondorlatokkal az igazságot lábbal tiporják, s a közjó érdekében való önzetlen álürügye alatt lasankint a társadalom erkölcsi és anyagi hanyatlását idézik elő, mézes szavak árán szépen kisiklanak a közvélemény sujtó ítélete alól. A társadalom nem bünteti őket érdem szerint oly vétkekért, melyeket talán késő unokák is megfognak sinyleni, áldatlan cselekedetekért, melyekkel nemcsak egyesek, ezekkel együtt a társadalom boldogulását sok tekintetben megátolják!

Mindaddig míg társadalmunk öntudatra ébredve, meg nem szabadítja magát az önkény és basa-uralom lidérc nyomása alól, addig haladásra, boldogulásra ne számítsunk, társadalmunk egészséges fejlődését ne várjuk!

A szigetvári választás.

E hó 2-án volt nálunk a képviselőválasztás, amely a legnagyobb rendben és igen szépen folyt le. Az ezelőtti 5 éve lezajlott 1-ső választással össze sem hasonlítható a mai. De jól van ez így! A reggeli órákban zászlók alatt csapatosan 2-3 izben is vonult fel a választók serege, hogy kikiáltsa egyhangulag képviselőjévé Olay Lajost. A záros határidő letelvéen Duchon Ödön választási elnök a bizottsággal együtt a Zrinyi-térre jött és a szobor előtti emelvényről adta tudtára a népnek, hogy miután ellenjelölt nincs, szavazatot nem kértek, tehát Olay Lajos a törvények értelmében a szigetvári kerület megválasztott országgyűlési képviselőjének nyilváníja. Erre a nép harsány éljenzésbe tört ki, éltetvén szeretett képviselőjét Olay Lajost. Duchon ügyvéd beszédét folytatván, szép szavak kíséretében, melyeket a gyakori éljenzések többször megszakítottak, adta át a mandátumot a képviselőnek.

S hiába beszélt az ifju bármit, hajhatatlan maradt.

Eközben beesteledett s Almásy távozott. Le volt ugyan kissé verve, de azért nem esett kétségbe. Bizott a jövőben. A szobaleány épen hogy meggyújtotta a lámpát, és lebecsátotta a függönyöket, a mi orszánkó csillingelés hallatszott, s nyomban rá megszűnt a ház előtt. Bathódy érkezett haza a feleségével. Margit felugrott és kisisietett, az apja elébe, a kis Géza meg utánna s hogy megáltak a tornác végében, félve fogózott belé nénye szoknyájába.

Bathódy szállt ki elébb a szánból, s úgy segítette ki a másik bundás alakot. Margit egy pillantás alatt ott csüngölt az édes apja nyakán s könnyek közt csókolta össze jégcsapos bajuszát. A másik alakból nem látszott ki semmi, úgy be van burkolva, járnai is alig tudott a nagy szőrcsizmákban. Bathódy vezette be, gyöngéd gondoskodással.

— Ithon vagyunk, édes angyalom.

Az ebédlőben aztán, mielőtt segíthetett

Ezután Olay lépet az emelvényre, válaszolt Duchonnak, majd a népnek köszönte meg a belé helyezett bizalmat, biztosítván kerületét s annak minden egyes polgárát, hogy legyen az szegény vagy gazdag, ha igaz ügye van tőle telhetőleg támogatni fogja, végül még politikai fejtegetésekbe is bocsátkozott. S a nép örömrivalgása és éljenzése közben lépett le a szószekekről, hogy átadja a szót Barla Szabó Jánosnak, pártja elnökének. Barla pártelnök higgadtan és tárgyilagosan tartott beszédében vázolta a kerület törhetetlen buzgalmát és hazafiságát, nemkülönben a képviselő érdemeit. Utána Jávorv Nándor ev. ref. lelkész mondot gyujtó hatású remek szép beszédet. Végül pedig egy egyszerű földmives Csordás Magyarujfalui polgár mondott egy hosszú rigmusokban faragott verset, mely az egyszerű embertől eléggé jó volt. Mindenekután pedig a Kossuth-nóta éneklésével zászlók alatt elvonult a választók serege, hogy a képviselő által adományozott áldomást elfogyassza.

Délben a megválasztott képviselő tiszteletére a Koronában ebéd volt, melyen ugy a helybeli, mint a vidéki intelligencia szép számmal volt képviselve. Az ebéd alatt az első fölköszöntőt Dr. Raksányi mondta, majd Peti Lőrincz bürüsi ev. ref. lelkész mondot szép beszédet, amire a képviselő válaszolt neki. Felköszöntőket mondtak még Barla pártelnök, Jávorv, Vargha Dezső, Kovács Bertalan és Seregélyi Dezső ev. ref. lelkészek.

A képviselő délután 3 óráig vendégeivel időzött, azután pedig kocsin B.-Szt.-Lőrinczre utazott. A mulatság mindazonáltal vidám hangulatban az esti órákban ért véget. Ez rövid története a békében lefolyt szigetvári egyhangu választásnak, melyről a nép folyton a képviselőt élteve tért haza, hogy 5 évig pihenjen.

Hírek.

Ügyvédi vizsga. Dr. Névy Zoltán, lapunk volt főszerkesztője, az ügyvédi vizs-

gát Budapesten kitünő sikerrel tette le. Szívünk mélyéből gratulálunk a fiatal ügyvédnek.

Pályázat. A szigetvári kir. járásbíró-ságnál egy aljegyzői állás van üresedésben. Pályázni 2 hét alatt lehet a kaposvári kir. törvényszék elnökénél.

A képviselő választások Somogy-megyében. Megyénk mind a 8 kerületében a képviselő választások e hó 2-án folytak le. Az egyes kerületekből beérkezett tudósítások a következők: 1) A szigetvári kerületben Olay Lajos (Kossuth párti) egyhangulag. 2) N.-Atádi kerületben Csernel Gyula K. p. 3) Lengyeltótiiban Kapotsfy Jenő K. p. 4) Szilli kerületben Kacsokovics Géza K. p. 5) A kaposváriban Vörös László szab. elvü. 6) Csurgón báró Inkey szab. elvü. 7) Marcaliban Zboray néppárti lettek megválasztva. Tabon pedig Nessi Pál Kossuth párti és Ágoston József szab. elvü. párti között pótválasztás lesz. E szerint Somogyban eddig megválasztott 4 függetlenségi párti, 2 kormánypárti és 1 néppárti.

Lemondás. Kainer Adolf a „Dél-somogyi“ takarékpénztár igazgatója állásáról lemondott. Helyette az ügykezelést Weichart Rudolf helyettes igazgató vette át.

Hírek a városházáról. A képviselő testület a mult hó 26-án tartott ülésében kimondta, hogy a Zrinyi-teret a kövezet-vámdíj pénztár terhére az Igmándy-utcából felszedett kövel beburkoltatja. A munkálatokat már meg is kezdték. — Balogh György vasut-utcai lakos az aszfaltozáshoz beígért 50 korona helyett 100 koronát akart most adni, de ajánlatát nem fogadták el, mert az összeget csekélynek találta másrészt pedig minthogy a vasuti gyalogjáróval egybefolyik a kövezet, tehát szépészeti szempontból sem tartja szükségesnek. A képviselő testület felhívta az előjáróságot, hogy Duray, Balogh György-féle házak valamint a róm. kath. plebánia előtt aszfaltotlan maradt járda részek megfelelő kijavítása tárgyában tegyen javaslatot. Végül kimondja a képviselő testület, hogy az aszfalttal kiépített járdák területén lévő téglá a háztulajdonosoké.

volna neki valaki, hamarosan ledobott magáról mindent és oda rohant Margitához.

— Ez a te lányod?! A mi lányunk?! Hisz ez egy édes, szép teremtés! s nem is hagyva szóhoz jutni Margitot, össze meg össze csókolta kipirult két arcát. Hogy nekem ilyen szép nagy leányom van! s olyan ellenállhatatlanul, szívből kaczag hozzá, hogy kaczagása elragad a másik kettőre is. Aztán észre veszi a kis Gézát, aki még mindig a nénye szoknyájába fogózik.

— Ez meg a kis Geczko! a kiről annyit beszéltél.

S már akkor a levegőbe van a szepegő gyermek, magasra emelve.

— Hoppá! kis vitéz, várj csak, hoztam én neked valamit. S akkor meg már ott kotorász a kofferben, hogy előkeresse a czukrot, meg a gyermekjátékokat.

Margit ugy elbámul mindezekben, hogy szólni sem tud a nagy csodálkozástól.

A pompás vacsorát jóízűn költik el. (A vén Kati ugyancsak kitett magáért.) Bár Margit elszorult szívvel nézi, hogy az ő eddigi helyén, melyet édes anyjától örökölt, most

a mostoha ül. Az igaz, hogy gyönyörű szép asszony. Nem csoda, hogy ugy belé bolondult jó Bathódy Endre azokba a mélységes fekete szemekbe. Alakja inkább kicsiny, mint magas, a bőre meg sötét rózsaszínű. S valami keresetlenül bájos összhang nyilvánul minden mozdulatában, a mely éppen öntudatlanság által hódít.

Bathódy le nem veszi róla a szemét az egész vacsora alatt. Az meg cseveg, kedvesen, ellenállhatatlanul.

Mikor a csemegére kerül a sor, ölébe vette a kis fiut, s ugy rakta egyenként szájába a finom Kugler czukorkákat. Még az asztalnál ültek, mikor Bathódy oda szólt a gyermekhez:

— Most pedig szépen megköszönöd a vacsorát, kezet csókolsz mindenkinek és mégysz aludni.

A gyermek szó nélkül engedelmeskedett. S a mikor már elindult a rá várakozó szobaleányhoz, hogy az lefektesse, egyszer, csak valamit gondol, a szoba közepén megáll, visszafordul és apró lábaival odatipeg Margitához. Az meg lehajlik hozzá.

Halál a kukoriczafosztásnál. Vigan hangzott a nótá kukoriczafosztás közben. A legények, a menyecskék és lányokkal dévajkodtak, egy szem cigány is csak akad, ki verte a jó magyar nótákat czimbalmán. Darányban történt a szomorú eset vasárnap éjjel 1—2 óra között. Fülöp István jó-módu polgárnál volt a kukoriczafosztás, mely alkalommal a fiatalság Potonyi István czimbalmos zenéje mellett mulatott. De nem csak Fülöpéknél, hanem a Mihádák komáméknál is volt kukoriczahántás az éjszakán. Itt meg, ha már zenével nem tudott szolgálni a gazda, hát mézes pálinkával itatta a vendégeit. Jó kedve is lett tőle az egyik vendégének Orbán József Kovács legénynek, megirigyelte a Fülöpök zenéjét, Wagner János kőműves segéddel együtt. El is mentek mindketten a szomszédba, hogy át hozzák a czimbalmot. Oda érve bementek a szobába, Orbán megfogta a czimbalmos kezében lévő verőket s felszólította, hogy kövesse őket, mert ők is megtudnak fizetni a nótáért. De Fülöp nem azért volt házigazda, hogy ő azt a szégyent hagyja magán és házán megadni, hogy egy holmi Kovács legény az ő vendégei előtt elvigye a cigányt. Megbotránkozott, s vendégeivel lakásából kitzskolta a hivatlan két vendéget. A kiskapuba érve Orbán Fülöp gazdával dulakodni kezdett s bősziült haragjában a nála lévő zsebkéssel Fülöpöt sziven szurta, ki rögtön meghalt. A gyilkosság után Orbán lakására menekült, s a zsebkését neje által a földbe ásatta. Az ottani csendőrség az esetről értesülvén Orbánt azonnal elfogatta, ki tettét eleinte tagadta, de később beismerte, hogy Fülöpöt ő szurta agyon, de véletlenül, dulakodás közben. A kést eleinte nem akarta átadni, de később megdölvén a dolgot önként átszolgáltatta a csendőröknek, kik a gyilkos kukoriczafosztót a szigetvári kir. járásbíróshoz kísérték.

Lopás. Vasárnapra virradóra lopás történt a helybeli polgári kaszinóban. A tolvajok elvitték Farkas István szolga ruháját, óráját, czipőjét és kalapját. A károsult Farkas mélyen aludt s nagy lón ámu-

lata, midőn felakart öltözni, de nem volt mibe belebujni. A tolvajok nagyon bátrak, de ismerősök lehettek, mert bebarangolták a helyiséget. Sőt még egy hordó sört is megkezdtek a jégveremből. A titokzatos tolvajokat, kik a főpinczérhez is beakartak törni, de nem sikerült nekik, most a csendőrség nyomozza.

A pettendi Robinson. Lapunk egyik mult számában megírtuk, hogy a mult hó 10-én este Pettenden Horváth Mihály agyonakarta lőnni Szőke Katalint, mivel szerelmi viszonyt folytatott. De nem sikerült neki, tehát megugrott. És az idő óta a pettendi erdőben tartózkodott, az esős időben egy odvas fa szolgált védelmül, a száraz időben pedig a buja fű és sárguló falevél volt fekhelye takarója pedig hol borus, hol csillagos ég. Táplálékát a bujdosás alatt burgonya, kukorica és vadkörte képezte. — De bizony mégis csak megunta a kosztot a modern Robinson, mert e hó 1-én haza ment, 2-án pedig választásra is eljött Szigetbe. Szerencsétlenségére azonban Ruit őrsvezető megismerte ő kigyelmét amint a kocsin ült, — beszállította s beki-sérte a főszolgabíróhoz.

Eljegyzés. Haerberle János német-ladi tanító eljegyezte Kutor Ilona kisaszonyt N.-Atádról.

Lopás a vásárban. A keddi országos vásárban Galasz Ignác gyáros-tól ismeretlen tettesek 2 vég vásznat elloptak. A nyomozás folyik.

Tolvaj járt vásár másod a napján Szabó János mézeskalácsos házában. Az illető jó ismerős lehetett a házban, mert míg a házbelieliek a vásárban voltak elfoglalva, ezt az időt használta fel a tettes, ki kulccsal hatolt be a szobába, ahol a szekrényből körülbelül 200 korona pénzt ellopott. A károsult jelentést tett ez esetről a csendőrségnél, a tettest nyomozzák.

Verekedés egy laiczikonyhánál. Hétfőn a vásár első napján egy peccenyés sátor alatt borozgatott Berecz József kőműves segéd Nedics Károly borbély

segéddel. Egy ideig vigan folyt a társalgás. A figarónak jó kedve lett, s a mellette ülő menyecskét ölelgetni kezdé, mire Bereczben feltámadt a féltékenység ördöge; nő meg aztán már egy becsületes férj csak nem engedi meg, hogy az ő szemelátára más ölelje a feleségét. A hajművész urral össze szólalkozott, s a vége pofozkodás, majd verekedés lett. A csendőrök a dulakodókat, kik egymást jóellátták szétverte, kik azonban később ismét verekedni kezdtek, mire megbilincselve a rendőrségre kísérték őket.

Gyilkosság az országúton. A képviselőválasztás után a nép rögtön nem széledt el, hanem ősi szokás szerint magnum áldomást ivott. Így történt meg f. hó 2-án d. u. 5—6 óra között, hogy Istvánfy János, Kovács István és Nagy Sándor hatvani polgárok ittas állapotban baktattak haza felé a poros országúton. — A Csete csárda közelében az árokban fekvő taláta meg a 3 polgártárs ifj. Kálmán János poklosi lakost, ki alaposan elvult ázva s társaitól elválva az árokban dőlt. — A három polgártárs civódni kezdett az elázott Kálmánnal a kalapjában lévő választási jelvényt piszkálgatva. Kálmán feltápáskodva az árokból velük szóvitába keveredvén, előkotorázta tarisznyájából a kését és Istvánfyn 3 szurást ejtett. Egyet a jobb czombján egyet a hasán és egyet a bal ágyékán. Istvánfy egyszer csak megtántorodott patakként omlott belőle a vér s egy darabig tovavánszorgott, míg a nagy vérvesztesség folytán az országút porába hullva meghalt. Megrémült társai ezután Szigetvárra rohantak, egyedül hagyva a meggyilkoltat, hogy jelentést tegyenek az esetről. A gyilkos pedig hazament Poklósiba. A jelentés után Mislay csendőrőrmester 3 csendőrrel elfogta és bilincsekbe verte a gyilkost, kit Szigetvárra kísérték. Istvánfy hulláját pedig a hullá házba szállították ahol 3-án d. e. 11 órakor a hivatalos személyiségek jelenlétében dr. Raksányi és dr. Ujházi orvosok felbonczolták. — Az elfogott gyilkos tettét nem tagadja.

Egy örült leány rémtette. Folyó hó 2-án a vasuti állomás épületében lakó

— Mit akarsz lelkem?

A fiucska zavartan néz a másik kettőre, aztán vézna kis karjaival átöleli a lány nyakát s a fülébe sugja:

— Margit néne! hát a mostoha hol van?

Persze meghallották mind a hárman. De nem volt idejük zavarba jönni emiatt, mert a kis menyecske már fölugrott a székről, ölébe kapva a gyermeket, össze meg összecsókolta ezerszer.

— Édes kis bolondom, te! Nincs itt mostoha sehoh. Megették a farkasok az uton. Én jöttem el helyette, én leszek a te édes mamád. Jó lesz?

S hogy végre a szobalány kivitte a fiut és hárman maradtak, a szép asszony megölelte egyik karjával a férjét, a másikkal meg oda vonta Margitot, kettőjük közzé.

— Ugyebár, hogy nagyon fogjuk egymást szeretni?

Többet nem szólhatott, mert a könyvek elfojtották szavát.

Igy végződött az első nap ithonn.

* * *

Nem telt belé két hét, Bathódy Endrénének nem volt rajongóbb tisztelője, mint a vén Kati. Különösen, mióta a kis menyecske maga hozta le a padról az első asszony arczképét és visszaakasztotta a régi helyére. A szobaleány sugta be neki, hogy az ott van, és hogy mennyi keserőséget csinált emiatt az öreg asszony.

Almássy Miklós csak úgy minden-napos a háznál most is, mint volt azelőtt. Hamar összebarátkozott a szép asszonnyal is. Itt ott egy fél éve már, hogy Margit kosarat adott neki, s ő azóta egyszer sem hozta föl azt a thémát a leánynak. Szívesen elmulatott vele most is, de mindamellett, udvarias, figyelmét megosztotta közte és Bathódyné közt, a kit napról napra minenyájan jobban szerettek.

Junius közepe felé történt, hogy nyári táncmulatságot rendeztek a nagy erdőn. Ott volt a vidék minden fegyverfogható uri familiája.

Almássy az egyik négyest Bathódynéval táncolta, a másikat meg Margittal. Mikor haza felé jöttek, jó darabon gyalog

sétát tett a társaság, az erdőn át, a kocsikat meg oda rendelték az országatra. Gyönyörű szép holdvilágvs éjjel volt. Miklós és Margit leghátul maradtak ketten. Sehogysem ment a társalgás közöttük. Mostanában kevés alkalmok is volt egyedül lenni egymással. Egyszer csak azt mondja Margit.

— Már az igaz, hogy kellemesen csalódtunk mindnyájan az én kis mamámban. Ugyebár kedves egy asszony?

Almássy előbb nagyot szippantott a szivarjából, aztán gondosan leverte a hamut róla, kivette a szipkát zsebéből, belé tette a szívart, azután felelt csak.

— De azért mégis félek, hogy későbbben rossz mostoha talál lenni.

A leány érezte, hogy mélyen elpirult a sötétben is.

— Maga egy kiálthatatlan ember. S meggyorsítva fépteit, ott hagyja az ifjut.

De az utána siet, s átölelve karcsu derekát, szívéhez szoritja a leányt.

A társaság ezalatt jócskán megelőzte őket alig tudták ketten utolérni.

(Vége.)

Zucsek Frigyes vasúti hivatalnoknál szolgáló Kollár Róza 16 éves pécsi illetőségű cselédleányon örülési tünetek mutatkoztak. A leány haját meggyújtotta, s lánggal lobogó hajjal állott asszonya Zucsek Frigyesné előtt, ki nem veszítvén el lélekjelenlétét, a leány haját ollóval gyorsan tövéből levágta. Erre az örült, asszonya kezéből az ollót kicsavarta, s neki akart támadni. Zucsekné kis gyermekével szerencsére a szobába zárkozott s csak így kerülhette el a bajt. Segélykiáltásaira a felszaladt vasúti szolgák (5-en) alig tudták megfékezni a dühöngőt. A kórházból kényszer zubbonyt hozattak s még az este beszállították, a hol folyton egy rendőr őrizte. Másnap reggel csak pár pillanatra maradt őrizetlen a leány, s mire a rendőr bement cellájába, már egy csukorzsinen lógott az ablak vasrácsán. A rendőr és az ápolóknak azonban még sikerült megmenteni a szerencsétlen leányt, kit még az nap a kaposvári közkórház elmebeteg osztályába szállítottak.

Közgazdaság.

*** Minő buzát termeljünk a rozsdá elleni védekezés szempontjából?** Talán egy kulturnövénynek sincs oly sok faja, fajtája és változata, mint a buzának s ugyan csak alig van kulturnövényünk, melynek változatai a talaj és időjárási viszonyok iránt oly különböző igényeket támasztanak, mint éppen a buza. Ezen körülmény természetesen nagyon megnehezíti a gazda helyzetét akkor, midőn arról töpreng, hogy a száz és százféle agyondicsért buza varietások közül, melyiket válassza ki termelése, s különösen megnehezíti a mai viszonyok között, a midőn a termelendő növény megválasztásánál már nemcsak arra kell ügyelni, hogy az ő gazdasága klimatikus és talajviszonyainak megfelelően, hanem egyúttal arra is, hogy az ellentálló képességgel bírjon ama veszedelmekkel szemben, a melyek akár kedvezőtlen életviszonyok, akár állati vagy növényi ellenségek által idéztetnek elő.

A buzának egyik legnagyobb veszedelme a rozsdá, a melyet egy gomba és pedig a Puccinia-nem egyes fajai idéznek elő! Kártékonyága, mint ismeretes, abban nyilvánul, hogy spórai elvonják a mag táplálékát, s ennek következtében ez összeaszik, töppedt szemű lesz. Az ellene való védekezésnek számos módját kísérelték meg: így az alagsövezést, a szoros vetést, a gyomok fokozottabb irtását, a csávázást stb. de mindezek teljes védelmet nem nyújtottak, hanem csak a bajt kisebbítették. Csak legújabbban találkoztunk a védekezési eljárások alkalmazása tekintetében oly iránnyal, mely remélhetővé teszi azok sikeres eredményét. Ezen irány kiindulási pontja: a fajta ellenálló képessége, s az idevonatkozó kísérletek már is következtetni engedik, hogy a rozsdá ellenállási képesség a csupasz buzánál sokkal nagyobb, mint a szakalás buzánál.

Egy hazai uradalomnak e tárgyban végrehajtott termelési kísérlete szerint a kísérlet alapját három parcella közönséges buza és ugyanannyi csupasz buza képezte egy-egy magyar holdra. A buza későn vetetvén, rosszul s a legnagyobb részét hó alatt kélt ki, ennek következtében fejlődése tavasszal silánynak mutatkozott s így szűkséggé vált chilisalétrommal való fejtrágyázás. A rozsdá mindkét buzafajtán fellépett, de míg a közönséges buzánál oly mértékben, hogy június vége felé zöld sása már nem volt, addig a csupasz buza levelei ugyanekkor még legnagyobb részben zöldek voltak, s e mellett a csupasz buzának erőteljesebb gabonája is volt mint a közönségesnek.

Ezen és számos más kísérlet hasonló eredménye indokoltá teszi tehát a csupasz buzának, mint olyan buzafajtának felkarolását, mely a rozsdával szemben nagy ellentálló képességgel bír.

Kiadja: a Szerkesztőség.

8670

tkvi. 1901.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Fillingner József n. ürögghi lakós kérvénye folytán a végrehajtási árverés nevezettnek Imrő József és ifj. Imrő József beczei lakós végrehajtást szenvedettek elleni 697 kor. tőke, ennek 1901. évi január 1-ső napjától járó 6% kamatai 31 kor. 30 fill. per, 25 kor. 60 fill. végrehajtási, 1/3% váltódíj, 7 kor. 55 fill. óvási és közlési, 23 kor. 80 fill. jelenlegi és még felmerülendő költségekből álló követelése kielégítése végett az 1881: 60. t.-cz. 144. §-a alapján s a 146. §-a értelmében a pécsi kir. törvényszék és a szt.-lőrinczi kir. járásbírótság területén levő a beczei 4. sz. tjkvben I. 1--2 sor. 4 és 6 hrsz. ingatlanokra a 3 sz. ház és udvarral 996 kor., a beczei 4 sz. tjkvben 1 sorsz. 611 hrsz. ingatlanra 84 kor., a beczei 4 sz. tjkvben 3 sorsz. 482 hrsz. alatt felvett ingatlanra 84 kor., a beczei 276 sz. tjkvben 1 sorsz. 612 hrsz. ingatlanra 35 kor., a beczei 325 sz. tjkvben 1 sorsz. 450 hrsz. ingatlanra 16 kor. becsárban, mint kikiáltási árban elrendeltetvén az árverés foganatosítására határnapul **1901. évi október hó 9-ik napjának d. e. 11 órája Beczei községházához** kikiáltott, amikor is a nyilvánosan megtartandó árverésen a fent elősorolt ingatlanok a legjöbbit ígérőnek a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok fent kitett becsárnak 10%-át, készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképesek nyilvánítt értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni, vagy az 1881. LX.t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróság-

nál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécs, 1901. évi július hó 22-ik napján.
A kir. trszék, mint tkvi hatóság.

Kerese

kir. törv.-széki bíró.

Káldor E.

fűzőgyáros

Pécs, Király-utca 19. szám
(Vasváry-féle ház)

A nagyérdemű hölgyközönség szives figyelmébe ajánlja kizárólag saját készítésű nagy fűzőraktárát, hol kész fűzők 2 k.-tól kezdve kaphatók.

Mérték utáni megrendeléseket, kizárólag finom francia anyagból és valódi halcsonttal 16 k.-tól kezdve a világ összes létező legújabb szabásai szerint, gyorsan és pontosan eszközölk.

■ Tisztítások és javítások elfogadtatnak. ■

■ Vidéki megrendelések azonnal elintéztetnek és kívánatra próbálás végett több fűző azonnal küldetnek.

Mérték vételnél elég a derék-, mell- és csipő-bőség, minden leszámítás nélkül, jól álló ruhaderék felett véve.

Búrvarrt Károly
óras
Szigetvárott.
Mindennemű órák olcsón eladatnak és javíttatnak egy évi jótállás mellett.

Hirdetéseket

a legjutányosabb árért vesz fel

a kiadóhivatal.